

**Молба от група български цигани от село Изворско до ЦК на БКП, Президиума на
Народното събрание, Министерство на земеделието и горите
да бъдат приети в ТКЗС на село Изворско**

с. Изворско, Варненско, 11 март 1958г.

1. Панчо Николов Георгиев
2. Ради Ванчев Димитров
3. Банчо Николов Георгиев
4. Стоян Радев Тодоров
5. Тодор Радев Тодоров
6. Васил Мирчев Мирчев
7. Атанас Радев Станев
8. Димитър Радев Станев
9. Марин Радев Мирчев
10. Добри Мирчев Мирчев
11. Митю Димитров Мирчев
12. Стефан Димитров
13. Мирчо Тодоров Димитров
14. Иван Мирчев Димитров
15. Станко Добрев Димитров
16. Ради Калинов Радев
17. Ради Николов Георгиев

УВАЖАЕМИ ДРУГАРИ!

Ние, гореизброените, всички жители на с.Изворско, Варненско вече трета година /,а преди това в с.Здравец, Исперихско, всички женени, със семейства, всички до един закупили с частни писмени договори свои къщи в с. Изворско оформяването на които покупки с нотариални актове е предстоящо/равноправни жители на селото и равноправни български граждани принудени сме от обстоятелството да се обърнем към Вас, с молба да бъде разрешен един ЖИЗНЕН ЗА НАШЕТО СЪСТОЯНИЕ ВЪПРОС.

Преди 3 години, напуснахме с.Здравец, Исперихско. Бяхме копанари. Известна е

съдбата на тоя род съществування, някои от които в капиталистическа България водеха буквално мизерно съществување.

Бяхме поканени от пълномощника на с. Изворско, Варненско да се заселим в с. Изворско, тъй като предстои да бъде основано ТКЗС и да работим в него. Приехме с радост поканата, защото ни се предлагаше постоянна работа, а ние макар и не образовани хора сме достатъчно политически грамотни, за да разберем, че единствения спасителен път е в ТКЗС. Че ние в ТКЗС ще се преустроим напълно, ще преобразим нашия бит, а това е в изключителен интерес на всички ни.

Дойдохме в с.Изворско, Варненско, именно с тая цел поканени за това. Бяхме приети жители, **ДАДОХМЕ ВСИЧКИТЕ СИ СПЕСТЯВАНИЯ И ВСИЧКИ ДО ЕДИН СИ КУПИХМЕ КЪЩИ ЗА СЕМЕЙСТВАТА СИ.**

Обаче в самото село Изворско, за съжаления не се основа ТКЗС, а желаещите селяни се прехвърлиха към съществуващото ТКЗС с. Зорница, Варненско.

Разбира се подадохме и ние молби да бъдем приети_като членове на ТКЗС с.Зорница, **НО НЕ БЯХМЕ ПРИЕТИ ЗА ЧЛЕНОВЕ** на стопанството, под мотивировката, че "нямамо достатъчно земя в стопанството".

Ние считаме, че тоя довод за липса на достатъчно земя, **НЕ Е ОСНОВАТЕЛЕН** и зад тоя **НЕСЕРИОЗЕН И НЕИСТИНЕН ДОВОД** се крият други причини за тоя отказ и на първо място: НЕИЗЖИВЯНИ ОЩЕ ПРЕДРАЗСЪДАЦИ, НЕДОВЕРИЕ И СТРАХ от „циганите“ за каквито ни считат, без да си дават другарите сметка, че от 9.IX.1944 г. много работи се промениха, промени се и нашия бит и нашето политическо и гражданско съзнание, че ние сме трудолюбиви граждани на Републиката, че и помен не остана от чергарското битие на нашите деди дошли предимно от Румъния и че ние желаем в полето на труда заради благого на семействата си и бъдещето на децата си **ДА СЕ СЪРЕВНОВАВАМЕ В ЧЕСТЕН ТРУД С ДРУГИТЕ ДРУГАРИ** в ТКЗС и да им докажем не по друг начин А ЧРЕЗ НАШИТЕ ТРУДОВИ УСПЕХИ, че те се заблуждават като се боят от нас, че техните предразсъдъци и скрито недоверие нямат абсолютно никакво оправдание!

Разбрахме че молбите ни са отхвърлени и не ни приемат в ТКЗС.

Не остана друго освен да се заловим другаде на работа и постъпихме всички в ДЗС с.Рогозина, Генерал Тошевско като запазихме жителството си. къщите си в с.Изворско. **ОБАЧЕ МОЖАХМЕ ДА РАБОТИМ КАКТО ТОВА Е ИЗБЕСТНО САМО ПРЕЗ РАБОТНИЯ ЛЕТЕН СЕЗОН.**

През зимния сезон няма работа в ДЗС, а това се отразява тежко.

Отново устно молихме да се даде ход на молбите и бъдем приети в ТКЗС с.Зорница. Даде ни се отрицателен отговор, поради същата причина че: „Нямало земя“, макар че тя не бе вярна причина им макар че НИЕ ПРОЯВИХМЕ трудови качества в ДЗС с.Рогозина, които ни дават право да молим и настояваме на тая основа НА ОСНОВАТА НА ТРУДОВИТЕ НИ КАЧЕСТВА да бъдем приети за членове.

Направихме оплакване до Министерството на Земеделието, от където бе незабавно наредено до Окръжния Народен Съвет да се извърши проверка и правилно да се разреши въпроса.

Обаче нито Окръжния Народен съвет, нито Околийския Народен съвет, нито дори съответните партийни комитети /които знаеха за случая/ се отнесоха сериозно и бащински към тоя въпрос, докато вчера 7 март .ни се съобщи от Околийския Народен съвет че нашия въпрос се разрешавал така: "ДА СИ ВЗЕМЕМ БАГАЖА И ДА СИ ВЪРВИМ ОТ КЪДЕТО СМЕ ДОШЛИ"! На въпроса ни, че сме закупили свои домове в с.Изворско отговори ни се "ДА НАМЕРИМ НАЧИН ДА ГИ ПРОДАДЕМ".

А ние поканени от селото, дошли да работим ТКЗС, сме закупили тия свои домове с спестяванията отделени от последния залък! Защото туряме край на един начин на живот и започваме нов начин на живот, мислейки че ЩЕ ПРЕОДОЛЕЕМ ПО ТОЯ НАЧИН ВЕКОВНАТА ИЗОСТАНАЛОСТ НА НАШИТЕ ДЕДИ.

Кое оправдава връщането ни "от където сме дошли"?

Кое може да оправдае тоя отказ да бъдем приети за членове на ТКЗС? Нима 50% от жителите на с.Изворско, не напуснаха селото и не се заселиха в /с. Изворско - задраскано/? Нима не са в гр. Варна или другаде ония Изворски жители които ни продадоха 25 къщи? А колко къщи бяха съборени, за да бъдат застроени в околностите на гр. Варна? Нима не стига 16,000 декара земя, за да не могат да бъдат приети жители на с. Изворско, а тая земя поради бягството на Изворци във Варна, да се заема от ...кооператорите на Зорница. А нима не можеха Изворци с наша помощ дори, да основат свое ТКЗС?

Отговор на тия въпроси ние не можем да дадем.

Обаче да се върнем "там откъдето сме дошли" ние не можем. Ние сме дошли "от там", защото не сме искали да живеем по-старому, защото нямаше живот за нас в старите места. Купихме си домове, заживяхме уседнал живот ИСКАМЕ ДА СТАНЕМ НОВИ ХОРА, ИСКАМЕ КАТО КРЪГЛИ ПРОЛЕТАРИИ ДА ВЛОЖИМ ТРУДА СИ В ТКЗС.

А не ни приемат. Поради предрасъдъци, а не поради "липса" на земя.

А съответните административни ръководства и партийни органи, ВМЕСТО ДА

РАЗБИЯТ НА ПУХ И ПРАХ ТИЯ ПРЕДРАЗСЪДИЦИ и ни помогнат да се устроим по новому, казват /поддавайки се на неоправданото от нищо нежелание на Зорничани да ни приемат в ТКЗС: „идете от където сте дошли“.

Оправдано ли е всичко това? Да си отидем в Румъния ли от където сме дошли, от където са дедите ни?

Нима ще се допусне заради предразсъдъците и неоправданото от нищо нежелание на Зорничани, които командват ТКЗС, да останем вън от ТКЗС и да се върнем по местата от където сме дошли?

А ние сме жители на с.Изворско, Варненско и няма законно основание тоже така да бъдем изпратени „от където сме дошли“. Нашите семейства живеят тук в СОБСТВЕНИ ДОМОВЕ. Ние достойно работехме като работници в ДЗС Рогозина ген. Тошевско и доказахме с труда си че сме се преустроили в нашия бит и живот.

Ние сме готови да докажем и като членове на ТКЗС с.Зорница с денонощен честен труд, че ние не сме ония чергари и копанари от преди 15 години, а трудолюбиви и честни граждани на Републиката, които могат да се мерят и дори да превъзхождат, щом е въпрос за съревнование, когото и да било в полето на труда.

Като се обръщаме към Вас, с молба да бъде разрешен нашия въпрос тъй както подобава за равноправни жители и граждани на Републиката ние Ви молим СМЕЛО ДА СЕ ЗАСТЪПИТЕ за допусането ни като членове на ТКЗС с. Зорница.

Ако това по едни или други причини се окаже невъзможно, да ни се даде възможност да работим в ДЗС "Ст. Караджа“, Толбухинско или "Рогозина", ген. Тошевско, където понастоящем работят трудови поделения.

Ако и това се окаже невъзможно и надделее становището че "трябва да си вървим от където сме дошли", заявяваме, **ЧЕ НИЕ В НИКОИ СЛУЧАЙ НЕ СМЕ СЪГЛАСНИ ДА НАПУСТНЕМ** с.Изворско, където си имаме собствени домове и сме се устроили за един постоянен заседнал трудов живот.

Ако и след това се потвърди неоправданото от нищо становище че трябва да отидем там от където сме дошли, с болка в душата и сълзи на очи ще молим да ни се даде разрешение да се завърнем в Румънската Народна Република, защото няма за нас място в което можем да се завърнем „от където сме дошли“ освен Румъния, от където са дошли нашите бащи и деди.

Ние сме дълбоко убедени, че Вие няма да допуснете това, че Вие смело ще се намесите, че Вие ще поставите държавнически въпроса, и че Вие няма да се съгласите с каприза и предразсъдъците на една група хора в с. Зорница с които за съжаление, без

сериозна задълбоченост да преценят въпроса ... просто се солидаризираха отговорни другари в Варненски Окръг и Варненска околия включително и партийните другари.

Молим да СЕ ИЗПРАТИ ЦЕНТРАЛНО / а не от местната власт/ анкетна комисия, която като се увери на място в нашия уседнал живот, в нашите трудови качества, в необходимостта да не бъдем отново оставяни под капризите на съдбата, а да ни се даде възможност да работим, ДА ПРЕПОРЪЧА ПРИЕМАНЕТО НИ В ТКЗС с. Зорница или намери друг приемлив начин за осигуряване на работа за нашите семейства.

Молим за спешност, защото семействата ни чакат да се заловим на работа, а сезона за пролетната работа, е настъпил.

ВЯРВАМЕ ЧЕ МОЛБАТА НИ ЩЕ БЪДЕ ЧУТА. Молим да ни се съобщи за резултата чрез първите двама от нас.

С дълбоко другарско почитание, подписаните лично и от името на своите семейства.

Следват 16 подписа

ЦДА, ф. 1Б, оп 28, а.е. 1

Резолюция от зав.отдел на ЦК на БКП „За работа сред националните малцинства“ върху предложението на група цигани от с. Изворско, Варненско да се провери защо кооператорите не приемат цигани в ТКЗС

София, 21 март 1958 г.

К.Д

Във връзка с предложението на групата-цигани от с.Изворско-Варненско, отделът направи проверка на място и установи, че изнесеното в изложението отговаря на истината. Със съдействието на отдела, Окръжният и околийският комитети на БКП по ангажимент да убеди кооператорите от селата Изворско и Зарница да приемат желаещите да влезат в ТКЗС

цигани, на първо време част от тях, а пък есента останалите желаещи. Окръжният

комитет на БКП ще се потруди за настаняването на временна работа в ДЗС на незаписаните цигани в ТКЗС.

Зав.отдел на ЦК на БКП "За работа сред националните малцинства"

/И. Докузов/

ЦДА, ф.1Б, оп 28, а.е. 1, л. 1